

4

υπογραμμίζουμε τα επίθετα

πλαγιότιτλους

«Αγάπες... με ουρά»

Η μαμά μου είναι γατόφιλη, δηλαδή ανήκει σ' εκείνη την τάξη των ανθρώπων που προτιμούν τις γάτες από τους σκύλους. Εμένα, αν με ρωτήσεις, μ' αρέσουν περισσότερο οι σκύλοι. Όταν αγριεύουν, σου δίνουν μιλαντόμπρα δαγκωνιά κι όχι εκείνες τις ύπουλες γατίσιες νυχιές, που δεν αποκλείεται να συνοδεύονται ΚΑΙ από δαγκωνιά! Διότι, βεβαίως, άλλη χάρη έχει του σκύλου. Η δαγκωνιά λέω. Πάει και τελείωσε.

Η μαμά, όμως, από τότε που έχασε το σκυλί ΤΗΣ – και πέρασε πάρα πολλά χρόνια από τότε, γιατί το έχασε όταν ήταν δώδεκα χρονών –, από τότε, λέω, δεν εννοεί να αγαπήσει άλλο σκυλί, και όλη την αγάπη της τη δίνει στις γάτες. Και όχι σε όλες, παρακαλώ, αλλά ΣΤΗ γάτα, που είναι κάθε φορά, βέβαια, η γάτα ΤΗΣ.

Εδώ θα πρέπει να πω πως δεν μπορείς να θεωρείς εσύ μια γάτα για δικιά σου, γιατί γενικά αυτά τα πλάσματα είναι μονόχνοτα κι ανεξάρτητα, και δε θέλουν ν' ανήκουν σε κανέναν παρά στον εαυτό τους. Μόνο μερικές φορές – κι αυτό σπάνια – συμβαίνει να δεθούν με κάποιον άνθρωπο, αλλά και τότε είναι γιατί τον διάλεξαν αποκλειστικά εκείνες.

ορθογραφία

[Βούλα Μάστορη](#), Αγάπες... με ουρά, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 1999

Οι δύο φίλοι

Ο σκύλος λέει της γάτας:
Τα νύχια σου ετοιμάζεις,
φυσάς και καμπουριάζεις.
Μα τι έχεις και θυμώνεις;
Ως πότε οι τσακωμοί;
Κι εκείνη: Μη ζυγώνεις,
σε σκίζω στη στιγμή.

Γιαστάσου, λέει ο σκύλος,
δε θέλεις να είμαι φίλος;
και κούναε την ουρά...
Τρωγόμαστε βδομάδες,
παίρνεις και δίνεις ξύλο.
Ας πάψουν οι καβγάδες
και δέξου με για φίλο.

Δε σκέφτηκες κομμάτι
πως απ' την γκρίνια αυτή
θα μείνω μ' ένα μάτι
θα μείνεις μ' ένα αυτί;
Η γάτα με ησυχία
το πόδι κατεβάζει,
του σκύλου η ομιλία
σε συλλογή τη βάζει.

Ήταν εχθροί, φιλιώσαν.
Ξεχάσαν τι είχε γίνει.
Συντρόφεψαν. Ειρήνη.

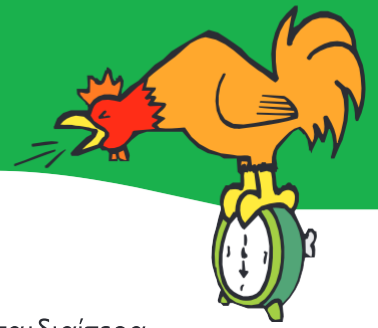
Βλέπω καλά; Έχει χάζι,
το αφεντικό φωνάζει.
Ποιοι ν' ναι οι δυο κει κάτω
που τρώνε στο ίδιο [πίατο](#);

αφηγούμαι την ιστορία
με λίγα λόγια

[Ζαχαρίας Παπαντωνίου](#)

υπογραμμίζω τα ρήματα και τα
ουσιαστικά

Τα ζώα που ζουν κοντά μας

1. Στα δύο παραπάνω κείμενα βρείτε τις προτάσεις που αναφέρουν τα ιδιαίτερα γνωρίσματα του σκύλου και της γάτας (τον «χαρακτήρα» τους και τη συμπεριφορά τους) και τις σχέσεις μεταξύ τους.

σκύλοι	γάτες
Όταν αγριεύουν, σου δίνουν μια ντόμπρα δαγκωνιά.	Όταν αγριεύουν, σου δίνουν ύπουλες νυχιές.
Διότι, βεβαίως, άλλη χάρη έχει του σκύλου. Η δαγκωνιά λέω.	κι όχι εκείνες τις ύπουλες γατίσιες νυχιές, που δεν αποκλείεται να συνοδεύονται ΚΑΙ από δαγκωνιά!
Μα τι έχεις και θυμώνεις; Ως πότε οι τσακωμοί;	δεν μπορείς να θεωρείς εσύ μια γάτα για δικιά σου, γιατί γενικά αυτά τα πλάσματα είναι μονόχνοτα κι ανεξάρτητα, και δε θέλουν ν' ανήκουν σε κανέναν παρά στον εαυτό τους.
Ας πάψουν οι καθγάδες και δέξου με για φίλο.	Μόνο μερικές φορές –κι αυτό σπάνια– συμβαίνει να δεθούν με κάποιον άνθρωπο, αλλά και τότε είναι γιατί τον διάλεξαν αποκλειστικά εκείνες.
Δε σκέφτηκες κομμάτι πως απ' την γκρίνια αυτή θα μείνω μ' ένα μάτι θα μείνεις μ' ένα αυτί;	Κι εκείνη: Μη ζυγώνεις, Σε σκίζω στη στιγμή.

2. Διαβάστε μεγαλόφωνα το ποίημα με διαφορετικό χρωματισμό κάθε φορά, πότε χαρούμενο, πότε λυπημένο, πότε σοβαρό, πότε αστείο κτλ.

3. Φανταστείτε και γράψτε έναν διάλογο μεταξύ ενός σκύλου και μιας γάτας, όπως αυτός που διαβάσατε στο ποίημα. Μπορείτε να βρείτε λέξεις με ομοιοκαταληξία;

Σκύλος: Μετανύχια σου το χαλί κουρελιάζεις, _____

Τι έχεις και νευριάζεις; _____

Γάτα: .....

Σκύλος: .....

Γάτα: .....

4

Θυμάστε πώς κλίνονται τα επίθετα σε -ύς, όπως μακρύς; Συμπληρώστε ό,τι λείπει:

Επίθετα σε -ύς, -ιά, -ύ

[Βιβλίο γραμματικής](#) σελ.99

Τα επίθετα σε -ύς, -ιά, -ύ τονίζονται στη λήγουσα (οξύτονα):

π.χ. βαθύς, τραχύς, πλατύς, βαρύς, μακρύς, ελαφρύς κ.ά.

- Το υ της κατάληξης των αρσενικών και των ουδετέρων διατηρείται μόνο στην ονομαστική, στην αιτιατική και στην κλητική του ενικού.

Στις άλλες πτώσεις γράφεται με ι:

π.χ. ο μακρύς, το μακρύ/οι μακριοί, των μακριών, τους μακριούς.

- Η γενική ενικού του αρσενικού και του ουδετέρου είναι σπάνια

	Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
Ονομαστική	(ο) μακρύς	(οι) μακριοί
Γενική	(του) μακρύ/μακριού	(των) μακριών
Αιτιατική	(τον) μακρύ	(τους) μακριούς
Κλητική	μακρύ	μακριοί

	Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
Ονομαστική	(η) μακριά	(οι) μακριές
Γενική	(της) μακριάς	(των) μακριών
Αιτιατική	(τη) μακριά	(τις) μακριές
Κλητική	μακριά	μακριές

	Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
Ονομαστική	(το) μακρύ	(τα) μακριά
Γενική	(του) μακριού	(των) μακριών
Αιτιατική	(το) μακρύ	(τα) μακριά
Κλητική	μακρύ	μακριά

Χρησιμοποιήστε το επίθετο αυτό (και όσα άλλα νομίζετε ότι ταιριάζουν) για να μεγαλώσετε την παρακάτω πρόταση:

Η γάτα κούναγε την ουρά.

Η γάτα κούναγε τη μακριά ουρά της.

Η.....παιχνιδιάρη.....γάτα κούναγε με.....ιδιαιτέρη.....χάρη τη μακριά και.....φουντωτή.....ουρά της.

Είδη ομοιοκαταληξίας

1^{ος} στίχος
2^{ος} στίχος
3^{ος} στίχος
4^{ος} στίχος

Ζευγαρωτή

Όταν οι στίχοι ομοιοκαταληκτούν σε **ζευγάρια**.

Πλεκτή

Όταν οι στίχοι που ομοιοκαταληκτούν **πλέκονται**.

Σταυρωτή

Όταν οι στίχοι ομοιοκαταληκτούν **σταυρωτά**.